

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Budapesten 2013. november 27. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A 3 rb. szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2013. szeptember 25. napján kihirdetett Kb.II.39/2012/7. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottat 2 rb. szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt emelt vád alól **felmenti**.

A fennmaradó szolgálati feladat alóli kibúvás vétségének helyes jogszabályi megjelölése: a Btk. (2012. évi C. törvény) 439.§ (1) bekezdése.

Az önállóan kiszabott katonai büntetés helyett a vádlottat 120 (egyszázhusz) napi tétel, napi tételenként 1.000 (egyezer) forint pénzbüntetésre ítéli.

Az 120.000 (egyszázhuszezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben 1 (egy) napi tétel összegének helyébe 1 (egy) napi fogházbüntetés lép.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztett, de a Kúriához címzett fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. szeptember 25. napján kihirdetett Kb.II.39/2012/7. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében, ezért a szolgálati viszonyát megszüntette.

A katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette, a vádlott a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be irányának megjelölése nélkül.

A vádlott utóbb meghatalmazott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette a fellebbezés rövid írásbeli indokolását, amelyben rögzítette, hogy a fellebbezés a büntetés enyhítésére irányul, valamint kifejtette azon álláspontját, hogy az első fokon eljáró bíróság nem vette kellő nyomatékkal figyelembe, hogy a

vádlott egy kiskorú gyermek eltartására köteles és a vele szemben kiszabott katonai büntetés a megélhetésüket hátrányosan befolyásolja.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1025/2013/1. számú átiratában indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét tanácsulésen hagyja helyben. A másodfokú ügyészség átiratában kifogásolta, hogy a katonai tanács a tárgyalást az előírt határidő jelentős túllépésével tűzte ki.

A bejelentett vádlotti fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanácsa eljárása során megsértette a Be.278.§ (1) bekezdésében írt rendelkezést, amikor csaknem egy évvel a vádirat érkezését követően intézkedett az ügy kitűzésére. Az elsőfokú bíróság az egyéb eljárási szabályokat betartotta, törvényes volt a folyamatban lévő ügyek egyesítése is.

A törvényszék katonai tanácsa a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson mindhárom terhére rótt cselekmény tekintetében beismerő vallomást tett. Beismerését alátámasztották a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai, valamint a bizonyítás anyagává tett okirati bizonyítékok. Az elsőfokú bíróság így a tényállást a rendelkezésére álló bizonyítékokkal összhangban állapította meg. Az általa rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a II. tényállási pont kapcsán a vádlott bűnösségét szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében megállapította.

Tévedett azonban, amikor I. és III. tényállási pontok kapcsán is a vádlott bűnösségére vont következtetést. A vád tárgyává tett bűncselekményt az követi el, aki fontos szolgálati feladat alól megtevesztéssel vagy távolmaradással kivonja, illetőleg annak teljesítésére képtelenné teszi magát. A bűncselekmény csak szándékosan követhető el, gondatlan magatartással azt nem lehet megvalósítani, az legfeljebb fegyelmi felelősség megállapítására lehet alkalmas. A I. tényállási pontban írtak szerint a vádlott 6 óra 55 perctől volt szolgálatba vezényelve. Elaludt és a bv. intézet telefonhívására 7 óra 20 perc körül ébredt fel, majd 7 óra 35 perckor már beérkezett a szolgálati helyére. A III. tényállási pont szerint 06.00 órától volt szolgálatba vezényelve, mivel erre az időre nem érkezett be, néhány perccel később a biztonsági tiszt felhívta, majd 6 óra 15 perckor már be is érkezett a szolgálati helyére. A I. tényállási ponttal kapcsolatban a vádlottnak a tárgyaláson felolvasott vallomása tartalmazza azt is, hogy kifejezetten a beállított ébresztő óra

hangjára nem ébredt fel. Ilyen körülmények között nem kétséges, hogy a vádlott ezen cselekményeket gondatlanul követte el. Meg nem cáfolt állítása szerint elaludt, pedig még az ébresztő óráját is beállította, majd a szolgálati előjáró hívását követően rövid időn belül - mindkét esetben - beért a szolgálati helyére. Ezek olyan körülmények, amelyek nemhogy az egyenes, de az eshetőleges szándékkal történő elkövetés lehetőségét is kizárják. A vádlott a történeti tényállásban részletezett magatartásával a tőle elvárható figyelmet, körültekintést mulasztotta el. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a vádlottat 2 rb. szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt emelt vád alól a Be.6.§ (3) bekezdés a) pontjában foglaltakra figyelemmel, a Be.331.§ (1) bekezdése alapján - bűncselekmény hiányában - felmentette.

A II. tényállási ponttal kapcsolatban azonban megállapítható, hogy a vádlott szándékosan, mégpedig egyenes szándékkal valósította meg a terhére rótt bűncselekményt, hiszen előjáróit megtévesztette. Három alkalommal is valótlan tartalmú jelentést tett érdeklődésükre tartózkodási helyét, illetve távolmaradásának okát illetően.

A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat során az elbírálás idején hatályos 2012. évi C. tv. rendelkezéseit alkalmazta, figyelemmel arra, hogy az alkalmazott joghátrány tekintetében az enyhébbnek tekintendő, mert alacsonyabb mértékben határozza meg az egy napi tétel összegének minimumát. Ezért a vádlott terhére megállapított szolgálati feladat alóli kibúvás vétségének jogszabályi megjelölése a Btk.439.§ (1) bekezdésére változott.

Az enyhítésre irányuló vádlotti fellebbezés és védői indítvány alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú katonai tanács által megállapított súlyosító körülmények köréből mellőzte a kettőnél több bűncselekmény halmazatára vonatkozó utalást, és a felmentő rendelkezésre is figyelemmel arra a következtetésre jutott, hogy az eddig a törvénnyel összeütközésbe nem került, fenyegetlen, kiskorú gyermek részbeni tartásáról gondoskodó vádlott esetében katonai vétség miatt eltűzött a szolgálati viszony megszüntetése, mivel a vádlott a Bv. állományában megtartható. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva a vádlottat a Btk.33.§ (4) bekezdésében írt lehetőségre figyelemmel, a Btk.50.§(1) és (3) bekezdése alapján a rendelkező részben írt pénzbüntetésre ítélte. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ez a büntetés is megfelelően szolgálja a vádlott esetében a Btk.79.§-ában írt büntetési célokat. Az ítéltábla katonai tanácsa a Btk.51.§ (1) és (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására.

A másodfokú ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Be.386.§ (1) bekezdés c) pontján alapszik.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. november 27.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. bíró

A kiadmány hitelül: